

Soupis díla

- Aa – Slezské číslo časopisů (časopisy Času 8, 1903, č. 1, 4, 1.)
A – Slezské číslo knižní (1963)
- B – vydání Slezských písní Společností českých bibliofilů
B1 – (1909)
B2 – (leden 1911; část odlišná s b. Hané Kvapilové)
B3 – (červen 1911)
- D – vydání Slezských písní nákladem Nového lidu a tiskem Fr. Pokorného v Brně
D1 – (1919)
D2 – (1920)
D3 – (1920, malý formát)
D4 – (červenec 1928)
D5 – (prosinec 1928)
D6 – (1930)
D7 – (1937)
D8 – (1938)
D9 – (březen 1946)
D10 – (červenec 1946)
D11 – (srpen 1947)
D12 – (prosinec 1947)
D13 – (1949)
- E – vydání SP Československým spisovatelem
E1 – (1951)
E2 – (1952)
E3 – (1953)
E4 – (1956)
- F – vydání SP Státním nakladatelstvím lidové literatury, knihy v sešitech
F1 – (1954)
F2 – (1957)
- Rukopisy – Rukopisy Petra Bezruče z let 1899 a 1900, ed. Oldřich Králík (Olomouc, Palackého univerzita 1950).
- Písně – Písně 1899–1900, ed. Oldřich Králík (Praha, Československý spisovatel 1953).
- Gruň – Gruňský návrh (1960)
- SP podle R – Slezské písně podle rukopisů, ed. Oldřich Králík a Viktor Ficek (Opava, Památník Petra Bezruče 1963).
- SP 1967, historický v. – Slezské písně Petra Bezruče. Historický vývoj textu, ed. Oldřich Králík, Viktor Ficek, Ladislav Palas (Ostrava, Profil 1967).

Příloha

Soupis zkratk

Aa – Slezské číslo časopisecké (Besedy Času 8, 1903, č. 1, 4. 1.)

A – Slezské číslo knižní (1903)

B – vydání Slezských písní Spolkem českých bibliofilů

B1 – (1909)

B2 – (leden 1911; /část nákladu s b. Haně Kvapilové/)

B3 – (červen 1911)

D – vydání Slezských písní nákladem Nového lidu a tiskem Fr. Pokorného v Brně

D1 – (1919)

D2 – (1920)

D3 – (1920, malý formát)

D4 – (červenec 1928)

D5 – (prosinec 1928)

D6 – (1930)

D7 – (1937)

D8 – (1938)

D9 – (březen 1946)

D10 – (červenec 1946)

D11 – (srpen 1947)

D12 – (prosinec 1947)

D13 – (1949)

E – vydání SP Československým spisovatelem

E1 – (1951)

E2 – (1952)

E3 – (1953)

E4 – (1956)

F – vydání SP Státním nakladatelstvím krásné literatury, hudby a umění

F1 – (1954)

F2 – (1957)

Rukopisy – *Rukopisy Petra Bezruče z let 1899 a 1900*, ed. Oldřich Králík (Olomouc, Palackého univerzita 1950).

Písně – *Písně 1899–1900*, ed. Oldřich Králík (Praha, Československý spisovatel 1953).

Gruň – *Gruňský návrh* (1960)

SP podle R – *Slezské písně podle rukopisů*, edd. Oldřich Králík a Viktor Ficek (Opava, Památník Petra Bezruče 1963).

SP 1967, historický v. – *Slezské písně Petra Bezruče. Historický vývoj textu*, edd. Oldřich Králík, Viktor Ficek, Ladislav Pallas (Ostrava, Profil 1967).

Poznámka k přehledům

Vývoj kompozice Slezských písní zaznamenáváme v přehledu, který se skládá z levého sloupce – abecedního rejstříku básní, jenž zahrnuje veškeré básnické texty všech vydání Slezských písní, a z dalších sloupců, které přinášejí obsahy jednotlivých vydání v jejich původním uspořádání. První výskyt básně v knižním vydání je vyznačen žlutým podbarvením. Červené zvýraznění označuje básně, jež byly ve sbírce přeřazeny na jiné místo. Spojnice mezi abecedním rejstříkem a básněmi v jejich prvním výskytu ve sbírce vyznačují černé linky, červené linky naznačují kompoziční přesuny. V patě každého sloupce je uveden počet básní v tom kterém vydání a údaj o počtu nově přibylých, popř. vyřazených básní. Do přehledu jsou zařazena jen ta vydání Slezských písní, která jsou v dobovém kontextu chápána jako relevantní pro vývoj textu sbírky. Nezahrnuje tedy knižní vydání sbírky, výběry a bibliofilie, jež byly pořízeny na podkladě jiných autorizovaných vydání.

Přehled uspořádání Králíkových bezručovských edic je koncipován obdobně. Černé linky zde spojují básně s rejstříkem, vyznačují též jejich postavení v jednotlivých edicích.

Gruňský návrh

Kompozice Slezských písní

Slezské písně se doslova rozpadají do tří vrstev: 1/ básně vlastního Petra Bezruče (1899), 2/ básně Smila z Rolničky (1900–1914), 3/ básně po r. 1916, z počátku podpísované B. Šarek.

Organizace jádra Slezských písní (I–V) je zdůvodněna v pracích Oldřicha Králíka, posuny některých čísel byly provedeny podle recenze D. Šajtara a diskuse na poradě. Šlo hlavně o ucelení a vyladění oddílu I, nyní většinou hořkých pozorovatelských glos. Posílen byl nyní heroický oddíl IV (Opava, Blendovice). Organizace oddílu VI je opřena o studii A. Závodského (Slezský sborník 1957) a chystanou edici Neznámých veršů Labutince.

Největší potíže jsou se závěrečným oddílem VII. V zájmu cti básnickovy bylo jednomyslně usneseno vyloučit pět čísel číře příležitostných nebo malicherně škorpivých, nedůstojných Petra Bezruče (Děrné, Melč, Polská Ostrava, Valčice, Hradec-Podolí – pochybnost se ozvala dále o Dvou mohylách). Po tomto zásahu má oddíl poměrně jednotný styl, dominantní obraz je kalina nad mohylou, časem ještě zabouří pozdní vášeň, ale i ta v rámci základního obrazu kaliny. Podzimek života, suchost pohledu jsou jasně citelné.

Pro přehlednost několik čísel: Slezské písně v konečné podobě mají 88 plus 2 (Sviadnov II, Dombrova II) čísel, po vyřazení 5 zbývá 85. Jádro Slezských písní (I–V) obsahuje 65 čísel, tedy asi dvě třetiny. Zbytek 30, jehož menší básnickou závažnost nelze zastírat, dělí se na skupinu 18/VI a 12/VII básní – i tento klesající počet čísel vhodně souhlasí s klesající tvůrčí křivkou Petra Bezruče. Vyřazená čísla ovšem nezmizí beze stopy, přejdou do souboru paralipomen (Přátelům i nepřátelům). Naopak by bylo povážlivé doplňovat Slezské písně nejlepšími čísly z paralipomen (nově z Labutinky), byl by ohrožen základní charakter sbírky, který je dán jádrem z 1899. Historický význam Petra Bezruče spočívá výhradně v jeho jedinečném výkřiku ze sklonku století.

Text Slezských písní

Text Slezských písní je neobyčejně rozkolísán, za 60 let od napsání do smrti básníkovy prošly některé básně krkolomným, často neorganickým vývojem. Ale básník měnil i text básní Smila z Rolničky a B. Šarka. Obecně se dá prohlásit, že Petr Bezruč text svých básní zhoršoval – platí to i pro básně po r. 1916.

Je téměř nepřekročitelná propast mezi samým tvůrčím aktem a dodatečným přístupem autorským k textu. Petr Bezruč prokazuje neuvěřitelnou necitlivost k samé základní struktuře básní, které kdysi napsal, zvláštním způsobem bourá právě pilíře básnické stavby, refrén (Mohelnice, Žermanice), útvary strofický (Tošonovice), kompozici básně (Idyla ze mlýna, Kalina III). Jeho dodatečné vsuvky bourají jednotnou stavbu básně (Pole na horách, Návrat aj.), Petr Bezruč prostě nedovedl skoro nikdy z odstupu básně dotvořit.

Pokud jde o úpravy jazykové a slohové, základním rysem převážné části dodatečných zásahů Petra Bezruče je negativní motivace. Petr Bezruč pravidelně neusiloval o novou kvalitu, ryze negativně odstraňoval z básní rysy, které najednou mu byly nepříjemné. Nejčastěji to byly úzkoprsé ohledy puristické, odstraňoval soustavně tvary apokopované kles, odstraňoval neurčité kdos a pod., odstraňoval slabičné e v rety, nelíbil se mu „hoch“, „děvče“, stereotypně dosazoval nově „děvuchy“ (za „panny“ i „nevěstky“), „šuhaje“ (za hanácké i slezské hochy) atd. Úpravy jsou proto číře mechanické, téměř školometské. Tímto zaslepeným způsobem odstraňoval mechanicky typ spojení: „a já ji miloval“, nahrazoval výrazem „miloval jsem“. Brusičské řádění porušilo hrubě znění Slezských písní, odpor proti němu se začal ozývat již před 1. světovou válkou.

Dále Petr Bezruč podlehl brzy po r. 1900 nedůvěře v smysl poezie, znechutil si zvláště poezii lumírovskou (což samo o sobě není nepříznivým znamením), v jakémsi básnickém defétismu začal po Slezském čísle vymycovat některé vzdušné obrazy a nahrazoval je namnoze nešťastně rádoby konkrétními, hmotně reálnými výrazy. Tato prozaizace většinou rovněž uškodila podobně Slezským písní. Konečně uplatňoval Petr Bezruč v opravách své maroty nářečí, dodatečně vkládal do textu nejrůznější dialektismy, které činily knihu čímsi svěhlym a odcizovaly širokému publiku.

Ideově a politicky pochybná je též Bezručova tendence odstraňovat v textu „český“ a nahrazovat výrazy „moravský“, „horský“ – vytváří tak expost jakousi ideologii separatistického moravectví.

Pak je ještě speciální okolnost v historii Slezských písní. Básník totiž zřejmě si nenechával pro sebe definitivní text svých básní, jediným originálem byl rukopis, který poslal do redakce, tj. obvykle Herbenovi. Pak nastal dvojitý případ: 1/ Bezruč přijal znetvořený text, jak jej leckdy po mnohých oklikách publikoval někdo jiný (Kubis Kovkopa, Herben Maryčku Magdónovu atd. atd.), 2/ rekonstruoval text básně z paměti nebo s použitím nějakého náčrtu či jiné opory (Motýl v Slezských písních atd.). Bezruč byl velmi často obětí hrubých omylů, k nimž došlo při publikování jeho básní cizími osobami, rovněž je možno mít nejednou pochyby o šťastnosti jeho rekonstrukcí. Za těchto okolností je nezbytný návrat k rukopisům. Byly podniknuty dva pokusy o tento návrat již za Bezručova života, r. 1950 vydáním faksimile Rukopisy Petra Bezruče 1899, r. 1953 vydáním Písní Petra Bezruče 1899. Zvláště vydání Písní je významný precedens, jeho povolení prokazuje, že sám Petr Bezruč uznával oprávněnost této základní varianty svého básnického díla. K těmto pokusům došlo však již vzhledem k autoru pozdě, básník byl po své osmdesátce konzervativní, ze setrvačnosti dával do tisku vždy předchozí vydání Slezských písní, nebyl ochoten zamyslet se nad podstatou svého díla. Jedině se dal přesvědčit o nezbytnosti opravy tiskové chyby „pobiti“ na rukopisné „robili“ (Maryčka Magdónova).

Porada na Gruni uznala zásadní nevyhnutelnost návratu k rukopisnému znění jádra Slezských písní. Pro něj mluví všechno, odpor veřejnosti k změnám textu v Slezských písních již před 1. světovou válkou, vázanost původního znění a samozřejmě v neposlední řadě básnické dilema nezní: buď Bezručův text Slezských písní (sc. poslední ruky) nebo text jiný, jdoucí proti vůli autorově, nýbrž zcela jinak: buď text svěhlavého brusiče a pasivního přijímače redaktorských zásahů i opisovačských chyb, buď text básníka, text autora, dokud byl skutečným básníkem, v době kdy odlíval své horečné vidiny. Bezruč má mnoho podob – jako měl mnoho pseudonymů. Proto nemůžeme se vyhnout volbě, v zásadě půjdeme s úzkoprsým filologem Vladimírem Vaškem proti horečnému básníku z r. 1899 nebo půjdeme s básníkem jádra SP proti svěhlavému brusiči, který pronásledoval „rety“, „já ji miloval“, „hocha“ atd. atd. Takových brusičů jsme měli legie, básníka velikosti Petra Bezruče z 1899 jenom jednoho. Stárnoucí autor měl ovšem formálně právo zasahovat do svého díla, ale neměl kvalifikaci, aby zasahoval vhodně, a což je nejpodivnější, neznal de facto své dílo, do vydání Rukopisů nevěděl, co přesně napsal.

Porada na Gruni vytkla dvojitý úkol, předně shromáždit co možná úplné informace o zachovalých rukopisech jednotlivých básní ze Slezských písní (zpracuje prof. V. Ficek), pak shromáždit všechny dostupné informace o celém procesu, kterým se vyvíjel text Slezských písní od časopiseckých otisků přes všechna vydání Slezských písní do konečné podoby

(korektury jednotlivých vydání, příslušná korespondence s redaktory, Mackem, Herbenem, ČSS, SNKLHU atd., podíl cenzury, zásahy cizí, tiskařské atd.) – tento úkol byl svěřen dr. Šajtarovi. Už nyní existuje mnoho prací, které se zabývají osudy textu Slezských písní (V. Ficek, O. Králík, D. Šajtar, A. Závodský), základem práce konference na Gruni byla především Fickova studie o variantách Slezských písní (Slezský sborník 1950).

V jednotlivostech bude potřeba modifikovat výsledky konference na Gruni podle toho, co ukáže úplný materiál, ale nedá se očekávat, že by případná modifikace byla nějak rozsáhlá, může se týkat pouze podružných maličkostí, v podstatě je vývoj textu Slezských písní již dnes dobře osvětlen.

Proti písním vydaným v r. 1953 se liší dohodnutý text obojím směrem: jednak se vrací ještě důsledněji k rukopisné podobě, pokud r. 1953 si autor vynutil ve své filologické umíněnosti některé opravy („kdos“, „rety“ apod.). Na druhá straně však nelpí dohodnutý text na původní podobě, přijímá pozdější opravy a doplňky, a to hlavně v dvojím případě: 1/ je-li změna a dodatek pozitivního charakteru, chce-li Petr Bezruč říci něco naléhavěji a důrazněji, odlít básnické dílo v buřičském kovu (Par nobile, Já), 2/ jsou-li odchylky od rukopisného znění již od prvního otisku a sankcionovány územ, také zhudebněním (Maryčka Magdónova). Zásadně v dohodnutém textu se omezují nářeční schválnosti („nebe“ apod.), odstraňují se zbytečné bizarnosti. Někomu se bude snad dohodnutý text zdát nivelizovaný, ale právě básnické dílo není kabinet kuriozit.

Výtky od sekty vyznavačů Bezručových jazykových zvláštností, od bezručovské „smečky“, která přísahá na „cisarský“, „jistebský“ atd., nejsou nebezpečné, ale nutno čelit námitce odborných textologů, kteří jistě prohlásí dohodnutý text za eklektický. Není potřeba se však lekat strašáků slov: jestliže si řecká slova přeložíme, eklektický se hrubě neliší od kritický – v obojím případě jde o rozhodování mezi dvojím zněním, o výběr. V dnešní literární vědě vymizel děs eklekticismu, který textovým kritikům naočkovala škola Lachmannova. Dnes se na mnoha stranách dospívá k názoru, že eklektický text je v mnoha případech nezbytný. Vybírat mezi různocněními je možno ovšem mnoha způsoby, nelze popřít, že tu hrozí nebezpečí subjektivity: jednomu se líbí to, druhému ono. Zhruba možno říci, že je nutno rozlišovat mezi dvojím vybíráním, náhodným a řízeným pevnými metodickými zásadami.

Porada na Gruni může snad reklamovat nárok na výběr metodický, zákonitý. Předně každé vědecké rozhodování mezi textovými alternativami musí vycházet z dokonalé znalosti historie textu, tato podmínka byla do největšího stupně splněna, a co zbývá, bude vykonáno v nejkratší době. Za druhé výběr byl řízen zásadou funkčnosti. Právě po této stránce se jeví

značný pokrok proti Písňím z r. 1953. Ty byly do jisté míry kompromisem mezi vydavatelovým (O. Králík) lpěním na textu rukopisném a autorovým (Petr Bezruč) štítivým odporem k některým jazykovým jevům („rety“, „kdos“). Dohodnutý text uniká jak králíkovské archaizaci, tak mohl zlomit jazykové zábrany Petra Bezruče na sklonku jeho života.

Znění, jak se na něm dohodla konference, je preliminář, který bude nutno propracovat a podrobit všem zatěžkávacím zkouškám, hlavně dvěma: výsledkům nového přezkoumání rukopisné tradice (Ficek) i tradice ediční (dr. Šajtar), dále diskusi na jednotlivých příslušných pracovištích, jejichž výsledky se zvaží a uváží na široké pracovní poradě zářijové v Opavě.

Pro zbývající básně (VI, VII oddíl) připravil O. Králík návrh textu, který v zásadě přijímá vždy původní znění. Zásady byly stejné jako při jádru Slezských písní, tj. omezení zvláštností (díve, žultý), napomoci reálnému zpodobení (Hoří slunce apod.). Potíže jsou tu celkem nepatrné, napětí mezi jednotlivými podobami textu nebývá tu tak ostré.

Není sporu, že vlastní problém textový spočívá v jádru Slezských písní. Asi obecně bude přijat názor, že výsledný stav textu, jak se ke konci života Petra Bezruče vytvořil víceméně náhodnou souhrou zásahů samého autora i vnějšími okolnostmi, je neudržitelný. Pochybnosti se mohou týkat pouze způsobu, jak škody v textu Slezských písní odčinit. Je konkrétní vyhlídka, že řešení, k němuž dospěla porada na Gruni, ukáže se nejschůdnějším.

[1960], uloženo v pozůstalosti Miroslava Červenky v LA PNP.

Mladá žena viz Sviadnov II				Smrt Cesarova
Mohelnice				
Motýl		Já (úryvek)	Já	Já
Nápis na hrob bojovníkův				
Národní maškaráda viz Maškarní ples				
Návrat			Čtenáři veršů	Čtenáři veršů
Ondráš				Didus ineptus
Oni a my				
Opava				
Ostrava				
Osud				
Papírový Mojšl				
Par nobile				
Paskovské rybníky viz Rybníky za Paskovem				
Pětvald I				
Pětvald II				
Pluh				
Plumlov I				
Plumlov II				
Pole na horách				
Polská Ostrava				
Praga caput regni				
Ptení				
Pyšný Janek				
Rektor Halfar viz Kantor Halfar				
Rybníky za Paskovem viz Paskovské rybníky				
Sedm Havranů				
Setkání				
Slezské lesy				
Smrt césarova				
Souputnice				
Starček				
Střebovský mlýn				
Sviadnov I				
Sviadnov II viz Mladá žena				
Škaredý zjev				
Tošonovice				
Ty a já viz Uhni mi z cesty				
Uhni mi z cesty viz Ty a já				
Úspěch				
Valčice				
Vrbice				
Z Ostravy do Těšína				
Zem pod horama/i				Zem pod horama
Žermanice				Markýz Géro
Žil jsem...				Par nobile
Žně				Ty a já
				Den Palackého
				Škaredý zjev
celkem		21	31 (+10)	52 (+21) z toho 5

názvy b. podle abecedy
70 000
1864-1904
Bernard Zár
Beze mne a se mnou
Blendovice
Červený květ
Čtenáři veršů
Dědina nad Ostravicí
Den Palackého
Děmé
Didus ineptus
Domaslovice
Dombrová I
Dombrová II
Dragon Hanys Blendovský
Dva hrobníci
Dvě dědiny
Dvě mohyly
Hanácká ves
Haně Kvapilové
Hanys Horehled
Hölderlin nad Neckarem
Horník viz Kovkop
Hrabýň
Hradec - Podolí
Hučín
Chycený drozd
Idyla ze mlýna
Já
Jedna melodie
Jen jedenkrát
Kalina I (Kde jsi vzala...)
Kalina II (Na hrobech...)
Kalina III (Nad vodou stojíš...)
Kantor Halfar viz Rektor Halfar
Kaštany
Kdo na moje místo
Koniklec
Kovkop viz Horník
Krásné Pole
Kyjov
Labutinka
Lažy
Leonidas
Ligotka Kameralna
Markýz Géro
Maryčka Magdónova
Maškarní ples viz Národní maškaráda
Melč
Michalkovice
Mladá žena viz Sviadnov II
Mohelnice
Motýl
Nápis na hrob bojovníků
Národní maškaráda viz Maškarní ples
Návrat
Ondráš
Oni a my
Opava
Ostrava
Osud
Papírový Mojši
Par nobile
Paskovské rybníky viz Rybníky za Paskovem
Pětváld I
Pětváld II
Pluh
Plumlov I
Plumlov II
Pole na horách
Polská Ostrava
Praga caput regni
Pteni
Pyšný Janek
Rektor Halfar viz Kantor Halfar
Rybníky za Paskovem viz Paskovské rybníky
Sedm Havranů
Setkáni
Slezské lesy
Smrt císařova
Souputnice
Starček
Střebovský mlýn
Sviadnov I
Sviadnov II viz Mladá žena
Škaredý zjev
Tošonovice
Ty a já viz Uhni mi z cesty
Uhni mi z cesty viz Ty a já
Uspěch
Valčice
Vrbice
Z Ostravy do Těšína
Zem pod horama
Zermanice
Zil jsem...
Zně
Mimo SP
Křížák z Modré
Mistr Jan
Pod obrazem Prokopovým
Třetí patron vlasti

Rukopisy
I. Oddíl
Den Palackého
Skaredý zjev
Jen jedenkrát
II. Oddíl
Leonidas
Michalkovice
Dědina nad Ostravicí
Opava
Vrbice
Kdo na moje místo?
Slezská ves
Blendovice
Národní maškaráda
Bernard Zár
Sviadnov I
Maryčka Magdónova
Rektor Halfar
Setkáni
Dva hrobníci
70 000
Par nobile
Návrat
Motýl
Hučín
Hrabýň
Červený květ
III. Oddíl
Já
IV. Oddíl
Kovkop
Ostrava
Pětváld I.
Pětváld II.
Markýz Géro
Z Ostravy do Těšína
Dva hrobníci
V. Oddíl
Zem pod horama
Ondráš
Dvě dědiny
Ligotka Kameralna
Pole na horách
Uhni mi z cesty (Ty a já)
VI. Oddíl
Jedna melodie
Čtenáři veršů
Uspěch
VII. Oddíl
Tošonovice
Dombrová
Koniklec
Hanácká ves
Plumlov
Pteni
Kyjov
Paskovské rybníky
Chycený drozd
Didus ineptus

Pisně
I. Oddíl
Den Palackého
Národní maškaráda
Opava
Ligotka Kameralna
Blendovice
Setkáni
Z Ostravy do Těšína
Návrat
Tošonovice
Koniklec
Hanácká ves
Plumlov I.
Pteni
Kyjov
II. Oddíl
Par nobile
Markýz Géro
Dva hrobníci
Křížák z Modré
Praga caput regni
Dombrová I.
70 000
Střebovský mlýn
Mistr Jan
Pod obrazem Prok.
Třetí patron vlasti
III. Oddíl
Bernard Zár
Maryčka Magdónova
Rektor Halfar
Pětváld I.
Pole na horách
IV. Oddíl
Škaredý zjev
Leonidas
Michalkovice
Dědina nad Ostravicí
Osud
Dombrová II.
Kdo na moje místo?
Kovkop
Oni a my
Ostrava
Ty a já
Pětváld II.
Hučín
Hrabýň
Dvě dědiny
Já
V. Oddíl
Červený květ
Nápis na hrob bojovníků
Sviadnov I.
Motýl
Hučín
Hrabýň
Paskovské rybníky
Chycený drozd
Jedna melodie
Slezské lesy
Vrbice
Čtenáři veršů
Uspěch
Zil jsem...

Gruň
Den Palackého
Národní maškaráda
Ligotka Kameralna
Setkáni
Návrat
Tošonovice
Hanácká ves
Plumlov I.
Pteni
Kyjov
Par nobile
Markýz Géro
Dva hrobníci
Praga caput regni
Dombrová
70 000
Z Ostravy do Těšína
Střebovský mlýn
Bernard Zár
Maryčka Magdónova
Rektor Halfar
Pětváld I.
Pole na horách
Škaredý zjev
Leonidas
Michalkovice
Dědina nad Ostravicí
Opava
Osud
Dombrová II.
Kdo na moje místo?
Kovkop
Oni a my
Ostrava
Ty a já
Pětváld II.
Blendovice
Ondráš
Dvě dědiny
Já
Červený květ
Jen jedenkrát
Sviadnov I.
Koniklec
Motýl
Hučín
Hrabýň
Paskovské rybníky
Chycený drozd
Jedna melodie
Slezské lesy
Vrbice
Čtenáři veršů
Uspěch
Zil jsem...
Domaslovice
Lažy
Nápis na hrob bojovníků
1864-1904
Plumlov II.
Zem pod horama
Sedm Havranů
Pluh
Zermanice
Smrt císařova
Zně
Krásné Pole
Mladá žena
Krásné Pole
Idyla ve mlýně
Papírový Mojši
Labutinka
Hölderlin nad Neckarem
Didus ineptus
Dragon Hanys Blendovský
Dvě mohyly
Hanys Horehled
Kalina (Na hrobech...)
Kaštany
Kalina (Kde jsi vzala...)
Mohelnice
Pyšný Janek
Starček
Kalina (Nad vodou stojíš)
Beze mne a se mnou
Souputnice

SP podle R
I. Oddíl
Červený květ
Den Palackého
Národní maškaráda
Ligotka Kameralna
Setkáni
Návrat
Tošonovice
Koniklec
Hanácká ves
Plumlov I.
Pteni
Kyjov
Par nobile
Markýz Géro
Dva hrobníci
Praga caput regni
Dombrová I.
70 000
Z Ostravy do Těšína
Střebovský mlýn
Bernard Zár
Maryčka Magdónova
Rektor Halfar
Pětváld I.
Pole na horách
Škaredý zjev
Leonidas
Michalkovice
Dědina nad Ostravicí
Opava
Osud
Dombrová II.
Kdo na moje místo?
Kovkop
Oni a my
Ostrava
Ty a já
Pětváld II.
Blendovice
Ondráš
Dvě dědiny
Já
Jen jedenkrát
Sviadnov I.
Motýl
Hučín
Hrabýň
Paskovské rybníky
Chycený drozd
II. Oddíl
Domaslovice
Lažy
Nápis na hrob bojovníků
1864-1904
Plumlov II.
Zem pod horama
Zermanice
Pluh
Sedm Havranů
Smrt císařova
Zně
Krásné Pole
Mladá žena
Idyla ve mlýně
Papírový Mojši
Labutinka
Hölderlin nad Neckarem
Didus ineptus
III. Oddíl
Dragon Hanys Blendovský
Dvě mohyly
Hanys Horehled
Kalina (Na hrobech...)
Kaštany
Kalina (Kde jsi vzala...)
Mohelnice
Pyšný Janek
Starček
Kalina (Nad vodou stojíš)
Beze mne a se mnou
Souputnice

SP (1967), histor. v.
Den Palackého
Škaredý zjev
Jen jedenkrát
Kovkop
Setkáni
Michalkovice
Kdo na moje místo
Leonidas
Hrabýň
Bernard Zár
Maryčka Magdónova
Blendovice
Národní maškaráda
Tošonovice
Jedna melodie
Hučín
70 000
Markýz Géro
Ostrava
Návrat
Z Ostravy do Těšína
Já
Koniklec
Rektor Halfar
Dva hrobníci
Červený květ
Motýl
Dědina nad Ostravicí
Opava
Sviadnov I
Par nobile
Praga caput regni
Dombrová I
Dombrová II
Pětváld I
Pětváld II
Uhni mi z cesty
Oni a my
Osud
Střebovský mlýn
Pole na horách
Ondráš
Dvě dědiny
Dvě dědiny
Paskovské rybníky
Slezské lesy
Chycený drozd
Čtenáři veršů
Uspěch
Vrbice
Ligotka Kameralna
Plumlov I
Pteni
Kyjov
Domaslovice
Lažy
Zem pod horama
Didus ineptus
Zně
Smrt císařova
Zermanice
Krásné Pole
Idyla ze mlýna
1864-1904
Labutinka
Mladá žena
Papírový Mojši
Nápis na hrob bojovníků
Plumlov II
Pluh
Sedm Havranů
Zil jsem...
Hölderlin nad Neckarem
Kalina (Kde jsi vzala...)
Mohelnice
Dragon Hanys Blendovský
Kalina (Nad vodou stojíš...)
Polská Ostrava
Valčice
Kalina (Na hrobech...)
Kaštany
Starček
Dvě mohyly
Hanys Horehled
Hradec-Podolí
Beze mne a se mnou
Děmé
Melč
Souputnice
Pyšný Janek
Haně Kvapilové